KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2509/2000

af 15. november 2000

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 for så vidt angår finansiel udligning for tilbagetagelse af visse fiskerivarer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter [1], særlig artikel 21, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 104/2000, der træder i stedet for Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2792/1999 [3], med virkning fra den 1. januar 2001, er det fastsat, at medlemsstaterne yder en godtgørelse til producentorganisationer, der tager visse varer tilbage fra markedet. Ved forordningen blev størrelsen af den finansielle udligning justeret, og den særlige finansielle udligning, der ydes i undtagelsestilfælde, afskaffet. Der bør derfor fastsættes gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 104/2000 for at udfylde den ramme, der blev fastlagt ved forordningen og gennemførelsesforordningen på dette område, og Kommissionens forordning (EØF) nr. 3902/92 [4], ændret ved forordning (EF) nr. 1338/95 [5], bør ophæves.

(2) I artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 af 26. november 1996 om fælles handelsnormer for visse fiskerivarer [6], ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 323/97 [7], er det fastsat, at varer, der er klassificeret i kategori B, udelukkes fra adgang til finansiel støtte i tilfælde af intervention under den fælles markedsordning. Da kun varer af kvalitet Ekstra og A er berettiget til finansiel udligning i forbindelse med tilbagetagelser, som fastsat i artikel 21 i forordning (EF) nr. 104/2000, beregnes de mængder, der er berettiget til finansiel udligning, på grundlag af disse varekategorier.

(3) For at fremme en stabilisering af markedet mest muligt bør producentorganisationer, der ikke anvender EF-tilbagetagelsesprisen i hele fangståret, udelukkes fra at modtage finansiel udligning.

(4) Det er nødvendigt nærmere at fastsætte kravene for anvendelse af den tolerancemargen, som er fastsat i artikel 21, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 104/2000, for at sikre normale konkurrencevilkår mellem de producentorganisationer, der anvender den. Anvendelsen af tolerancemargenen skal offentliggøres på passende måde for at sikre gennemsigtighed på markedet.

(5) Da efterspørgslen kan svinge under afsætningsperioden, bør varerne ikke tilbagetages, før de har været udbudt til salg. Der bør kun ydes finansiel udligning for varer, der er blevet udbudt til salg på sædvanlig måde, men som ikke har kunnet afsættes til EF-tilbagetagelsesprisen.

(6) Fisk, for hvilke der er ydet prolongationsstøtte, jf. artikel 23 i forordning (EF) nr. 104/2000, bør endegyldigt udelukkes fra finansiel udligning.

(7) Systematisk overholdelse af de fælles handelsnormer, som omhandlet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 104/2000, er en afgørende faktor for prisdannelsen og et stabiliserende element på markedet. Finansiel udligning for støtteberettigede mængder bør derfor betinges af, at normerne er blevet overholdt for alle de mængder af den pågældende vare, som producentorganisationen eller dens medlemmer har udbudt til salg i løbet af hele fangståret.

(8) Den finansielle udligning må først udbetales ved fangstårets slutning. For at lette producentorganisationernes drift bør der kunne udbetales forskud mod, at der stilles en sikkerhed. Der bør indføres regler for beregning af forskud på den finansielle udligning og for fastsættelse af sikkerhedsbeløbet.

(9) Den udløsende begivenhed for vekselkursen til beregning af den finansielle udligning er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1925/2000 af 11. september 2000 om fastsættelse af de udløsende begivenheder for de vekselkurser, der anvendes ved beregning af visse beløb, der er en følge af mekanismerne i Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter [8]. Denne vekselkurs bør også afspejles i beregningen af forskud på den finansielle udligning.

[1] EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.
[2] EFT L 388 af 31.12.1992, s. 1.
[3] EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.
[4] EFT L 392 af 31.12.1992, s. 35.
[5] EFT L 129 af 14.6.1995, s. 7.
[6] EFT L 334 af 23.12.1996, s. 1.
[7] EFT L 52 af 22.2.1997, s. 8.
[8] EFT L 230 af 12.9.2000, s. 7.

(10) Den finansielle udligning bør også omfatte varemængder, som producentorganisationer eller deres medlemmer udbyder til salg og tilbagetager i andre medlemsstater. Myndighederne i den anden medlemsstat, hvor fisken blev udbudt til salg, tilbagetaget eller omfattes af prolongationspræmien, udsteder en attest herom og fremsender en kopi deraf.

(11) Et fiskerfartøj identificeres lettere og mere præcist, hvis der henvises til fartøjets nummer i fartøjsfortegnelsen, end ved en henvisning til fartøjets navn. Den attest, der skal udstedes ved landing i en anden medlemsstat, bør ændres, så producentorganisationerne i fremtiden henviser til deres interne fartøjsfortegnelse.

(12) Hver medlemsstat indfører en kontrolordning for at kontrollere, om der er overensstemmelse mellem oplysningerne i ansøgningen om udbetaling af den finansielle udligning og de mængder, som faktisk udbydes til salg og tilbagetages. Kommissionen underrettes om disse kontrolordninger for at sikre overholdelse af de pågældende regler.

(13) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskerivarer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder varer, der er berettiget til finansiel udligning efter artikel 21, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 104/2000, beregnes på grundlag af de mængder, der efter de handelsnormer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 2 i samme forordning, er klassificeret som kvalitet Ekstra og A.

Artikel 2

1. Der ydes kun finansiel udligning til producentorganisationer, der, når varerne første gang udbydes til salg, i hele fangståret anvender eller får deres medlemmer til at overholde EF-tilbagetagelsesprisen, på de betingelser, der er fastsat i artikel 21, stk. 1, litra a) og c), i forordning (EF) nr. 104/2000.

2. Medfører anvendelsen af tolerancemargenen som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 104/2000, at producentorganisationerne i et bestemt område fastsætter forskellige tilbagetagelsespriser for samme varekategori, kan hver af disse organisationer vælge den pris, som er fastsat af en anden producentorganisation i samme område, med virkning fra den dag, hvor den tages i anvendelse, og for dens gyldighedsperiode.

3. Den tilbagetagelsespris, som en producentorganisation har fastsat under hensyn til tolerancemargenen, gælder for alle de mængder, som organisationen eller dens medlemmer udbyder til salg, inklusive de mængder, der udbydes til salg uden for dens aktivitetsområde.

En producentorganisation eller et af dens medlemmer, der udbyder sine varer til salg i et andet aktivitetsområde end sit eget, kan dog anvende enten sin egen tilbagetagelsespris, der ikke må være lavere end prisen i det pågældende område, eller en af de tilbagetagelsespriser, som producentorganisationerne i nævnte område har fastsat efter eventuel anvendelse af tolerancemargenen.

4. Tilbagetagelsesprisen må ikke omfatte omkostninger, der er afholdt efter at varerne er losset, undtagen transportomkostningerne, i forbindelse med salg på auktion eller på kaj.

Artikel 3

1. Producentorganisationer, der anvender tolerancemargenen på EF-tilbagetagelsesprisen, giver myndighederne i den medlemsstat, hvor de er anerkendt, meddelelse om deres tilbagetagelsespris for hver varekategori i hele deres aktivitetsområde mindst to arbejdsdage, før den skal gælde.

Agter en producentorganisation at ændre tolerancemargenens anvendelsesperiode eller tilbagetagelsesprisens størrelse eller at gøre brug af muligheden i artikel 2, stk. 2, underretter den myndighederne herom mindst to arbejdsdage, før beslutningen træder i kraft.

Alle de i dette stykke omhandlede beslutninger gælder i mindst fem arbejdsdage.

2. Den pågældende medlemsstats myndigheder sørger straks for efter regional sædvane at offentliggøre alle de oplysninger, som de har modtaget i henhold til stk. 1.

3. Ved anvendelsen af denne forordning sidestilles lørdage og søndage samt officielle fri- og helligdage, som fravigelse fra Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 [1], med arbejdsdage på betingelse af, at udbuddet til salg finder sted i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c).

Artikel 4

1. Kun følgende tilbagetagne mængder tages i betragtning som mængder, som der kan ydes finansiel udligning for:

a) mængder, som er fanget af et medlem af en producentorganisation

b) mængder, som er blevet udbudt til salg

   i) gennem producentorganisationen, eller

   ii) af et medlem i overensstemmelse med fælles regler, som producentorganisationen har fastsat, og som omhandles i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 104/2000

[1] EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

c) mængder, der før tilbagetagelsen er blevet udbudt til salg til alle interesserede efter regional og lokal sædvane, og for hvilke det i denne forbindelse er fastslået, at der ikke kan findes nogen køber til den pris, som er fastsat i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 104/2000

d) mængder, som der ikke er ansøgt om eller ydet prolongationsstøtte for i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EF) nr. 104/2000.

2. For at der kan ydes finansiel udligning for de støtteberettigede mængder i henhold til stk. 1, er det en betingelse, at alle de mængder af en vare eller varegruppe, som producentorganisationen eller dens medlemmer har udbudt til salg i fangståret, forinden er blevet klassificeret efter de handelsnormer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 104/2000.

Artikel 5

1. Den finansielle udligning udbetales til producentorganisationen på dens anmodning efter fangstårets udløb.

2. Producentorganisationen indgiver ansøgning om finansiel udligning til medlemsstatens myndigheder senest fire måneder efter det pågældende fangstårs udløb.

3. De nationale myndigheder udbetaler den finansielle udligning senest otte måneder efter det pågældende fangstårs udløb.

Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen navn og adresse på det organ, som er ansvarligt for at udbetale den finansielle udligning.

Artikel 6

Medlemsstaten udbetaler hver måned efter anmodning fra den pågældende producentorganisation et forskud på den finansielle udligning på betingelse af, at ansøgeren har stillet en sikkerhed på 105 % af forskuddet.

Forskuddene beregnes efter metoden i bilag I.

Artikel 7

Hvis en producentorganisation eller et af dens medlemmer udbyder sine varer til salg i en anden medlemsstat end den, hvor organisationen er anerkendt, udsteder myndigheden i førstnævnte medlemsstat straks efter anmodning til den pågældende organisation eller det pågældende medlem en attest, hvis indhold svarer til modellen i bilag II, og sender samtidig ad officiel vej en kopi af denne attest til det organ, som i den anden medlemsstat er ansvarligt for at udbetale den finansielle udligning.

Anmodningen om attesten skal indgives til myndigheden umiddelbart efter, at varerne er udbudt til salg.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne indfører en kontrolordning for at undersøge, om der er overensstemmelse mellem oplysningerne i ansøgningen om udbetaling af den finansielle udligning og de mængder, som producentorganisationen faktisk har udbudt til salg og tilbagetaget.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1, så snart de er vedtaget og under alle omstændigheder senest den 31. januar 2001.

Medlemsstaterne underretter senest den 31. januar 2001 Kommissionen om gældende foranstaltninger til gennemførelse af stk. 1.

Artikel 9

Forordning (EØF) nr. 3902/92 ophæves.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

BEREGNING AF FORSKUD PÅ FINANSIEL UDLIGNING [1]

Art: …… Måned: ……

A. Udbudt mængde af friskhedskategori Ekstra og A fra den 1. januar til den sidste dag i den pågældende måned: …… kg

B. Samlet tilbagetagen mængde for friskhedskategori Ekstra og A i samme periode: …… kg

C. Gennemsnitlig tilbagetagelse i procent i den samme periode: …… % (B/A × 100)

Første skalatrin: udligningsniveau 85 %

Finansiel udligning = (tilbagetagelsespris × 0,85 – standardværdi)

D1. Samlet tilbagetagen mængde, der indgår i dette skalatrin (til og med 4 % af de udbudte varer)

Måned	Tilbagetagelser pr. kategori og størrelse (kg)	Refusionsbeløb (EUR) [1]	Vekselkurs den 22. i den foregående måned	Refusionsbeløb i national valuta
I alt				

[1] Beløb pr. måned (euro): det samlede refusionsbeløb for hver kategori og størrelse multipliceret med de tilbagetagne mængder af de pågældende kategorier og størrelser.

Andet skalatrin: udligningsniveau 55 % [2]

Finansiel udligning = (tilbagetagelsespris × 0,55 – standardværdi)

D2. Samlet tilbagetagen mængde, der indgår i dette skalatrin (fra 4 % til og med 8 % [3] af de udbudte varer)

Måned	Tilbagetagelser pr. kategori og størrelse (kg)	Refusionsbeløb (EUR) [1]	Vekselkurs den 22. i den foregående måned	Refusionsbeløb i national valuta
I alt				

[1] Beløb pr. måned (euro): det samlede refusionsbeløb for hver kategori og størrelse multipliceret med de tilbagetagne mængder af de pågældende kategorier og størrelser.

Tredje skalatrin: ingen udligning

Månedligt forskud

Forskuddet for den pågældende måned er lig med summen af forskuddene for hvert skalatrin.

1	2	3
Samlet anslået forskud (skalatrin 1 + skalatrin 2)	Kumuleret forskud, der er modtaget for de tidligere måneder	Forskud, der skal modtages for den pågældende måned (1 – 2)

[1] Om nødvendigt baseres beregningen på foreløbige data (skal endelig opgøres i løbet af de to måneder efter den pågældende måned).
[2] I 2001 er denne procentsats 75 % og i 2002 65 %.
[3] Denne procentsats er 10 % for alle pelagiske arter i bilag I til forordning (EF) nr. 104/2000 (albacore eller langfinnet tun af arten Thunnus alalunga, sild af arten Clupea harengus, sardiner af arten Sardina pilchardus, makrel af arterne Scomber scombrus og Scomber japonicus, og ansjos af arten Engraulis spp.).

BILAG II

MEDLEMSSTAT: .....

Attest udstedt efter artikel 7

1. Ansøger

   a) Producentorganisation (navn og adresse): .....

   .....

   b) Medlem, der handler på denne organisations vegne (navn): .....

   .....

   c) Nummer i den interne fartøjsfortegnelse: .....

   .....

2. Solgte mængder (kg af hver enkeltvare): .....

3. Dato: .....

4. Blev EF-tilbagetagelsesprisen (jf. artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 104/2000) anvendt på de mængder, der er anført i punkt 2?

ja	nej

   Blev den regionale tilbagetagelsespris (se artikel 20, stk. 2, i ovennævnte forordning) anvendt?

ja	nej

5. Af de i punkt 2 anførte mængder blev følgende mængder tilbagetaget med henblik på at opnå finansiel udligning:

   a)

Vare	Varekategori	Mængde pr. varekategori (kg)
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

   b) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1501/83 [1] afsættes de tilbagetagne varer som følger:

Vare	Mængder (kg)	Option
.....	.....	.....
.....	.....	.....
.....	.....	.....

   Original udstedt til producentorganisationen eller til det medlem, der er angivet i punkt 1.

   Kopi til det organ, der er ansvarligt for udbetaling af den finansielle udligning i den medlemsstat, hvor den i punkt 1 omhandlede producentorganisation er anerkendt.

....

(ansøgerens underskrift) (myndighedernes underskrift/stempel)

---

[1] EFT L 152 af 10.6.1983, s. 22.